

Sygn. akt : VU 790/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku H. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania H. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 3 kwietnia 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 790/13

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 29 listopada 2012 r. H. J. domagała się wznowienia wypłaty emerytury zawieszanej na mocy decyzji z dnia 26 września 2011 r. oraz wypłaty wyrównania za okres od 01 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. zapadłym w sprawie o sygn. akt K 2/12.

Decyzją z 21 grudnia 2012 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. podjął wypłatę emerytury na rzecz wnioskodawczyni od 22 listopada 2012 r. tj. od dnia opublikowania wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

W decyzji z dnia 03 kwietnia 2013 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawczyni uchylenia decyzji z dnia 26 września 2011 r. znak: (...) w części, w jakiej decyzja ta zawiesza, na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do emerytury za okres od dnia 01 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż na skutek decyzji z dnia 26 września 2011 r. wnioskodawczyni wstrzymano wypłatę emerytury od dnia 01 października 2011 r. W reakcji na wniosek H. J. z dnia 29 listopada 2012 r., organ rentowy podjął wypłatę emerytury od dnia 22 listopada 2012 r. z uwagi na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., zgodnie z którym art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o

emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Organ rentowy zauważył, iż przedmiotowy wyrok wszedł w życie z chwilą ogłoszenia w Dzienniku Ustaw, tj. z dniem 22 listopada 2012 r. Zatem nie jest zasadne uchylenie decyzji z dnia 26 września 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta dotyczy zawieszenia prawa do emerytury za okres od dnia 01 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r., co oznacza brak podstaw do wypłaty wyrównania za wskazany okres.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła H. J. domagając się przyznania wyrównania należnej emerytury za okres od 01 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jej oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Decyzją zaliczkową z dnia 07 września 2006 r. znak: (...) oraz decyzją ostateczną z dnia 29 listopada 2006 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał wnioskodawczyni H. J. prawo do emerytury od 01 sierpnia 2006 r. Na dzień przyznania emerytury wnioskodawczyni była zatrudniona w Urzędzie (...) w L.. Organ rentowy wstrzymał wypłatę świadczenia wskazując, że zgodnie z art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw wypłata emerytury podlega zawieszeniu, gdyż wnioskodawczyni kontynuowała zatrudnienie u pracodawcy, na rzecz którego praca ta była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Decyzją z dnia 23 sierpnia 2010 r. Zakład Ubezpieczeń ustalił ponownie wysokość emerytury należnej H. J. i podjął jej wypłatę od dnia 01 sierpnia 2010 r.

Na mocy decyzji z 26 września 2011 r. organ rentowy, na podstawie art. 6 i art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r., nr 257, poz. 1726) z urzędu wstrzymał wypłatę emerytury od 01 października 2011 r. Wskazał, iż prawo do świadczenia podlega zawieszeniu, bowiem wnioskodawczyni pozostaje w zatrudnieniu.

W dniu 29 listopada 2012 r. H. J. złożyła wniosek o podjęcie wypłaty świadczenia emerytalnego oraz o wypłatę zaległych świadczeń emerytalnych wnioskodawczyni, w następstwie którego organ rentowy wydał decyzje opisane w części wstępnej niniejszego uzasadnienia.

Na skutek wniosku z dnia 20 grudnia 2012 r. decyzją z dnia 22 stycznia 2013 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń przyznał ubezpieczonej emeryturę od 01 grudnia 2012 r. Organ rentowy wstrzymał wypłatę świadczenia z uwagi na pozostawanie przez ubezpieczoną w stosunku pracy.

/bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. Trybunał Konstytucyjny w sprawie sygn. akt K 2/12 orzekł, iż art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 01 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Sentencja wyroku została ogłoszona w dniu 22 listopada 2012 r. (Dz. U. poz. 1285).

Podstawowy problem w rozpatrywanej przez Trybunał Konstytucyjny sprawie dotyczył oceny czy ustawodawca, rozciągając obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą jako jeden z warunków nabycia

prawa do emerytury na osoby, które skutecznie nabyły prawo do przedmiotowego świadczenia w okresie od 08 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r., nie naruszył zasady zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa. W tym okresie nabycie prawa do emerytury następowało niezależnie od pozostawaniu przez ubezpieczonego w zatrudnieniu. Trybunał podkreślił, że zasada ochrony zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa przejawia się w takim stanowieniu i stosowaniu prawa przez państwo, by obywatela mógł realizować swoje prawa w zaufaniu, że nie naraża się na skutki, których nie był w stanie przewidzieć. Trybunał Konstytucyjny uznał, że rozwiązanie przyjęte przez ustawodawcę w art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010 r. spowodowało, że osoby, które skutecznie nabyły i zrealizowały prawo do emerytury w okresie od 08 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. zostały objęte nową, mniej korzystną dla nich treścią ryzyka emerytalnego, co naruszyło konstytucyjną zasadę zaufania obywateli do państwa.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, iż przedmiotowe rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego nie znajduje zastosowania do skarżącej, skoro prawo do emerytury zostało jej przyznane decyzją zaliczkową z dnia 07 września 2006 r., a następnie decyzją ostateczną z 29 listopada 2006 r. od 01 sierpnia 2006 r., tj. w stanie prawnym, w którym obowiązywał przepis art. 103 ust. 2 a ustawy emerytalnej, będący w swej treści odpowiednikiem aktualnie obowiązującego art. 103 a ustawy emerytalnej. Przepis ten stanowił, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał ją bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Z powyższego wynika, że w reżimie prawnym, w którym ubezpieczona nabyła prawo do świadczenia emerytalnego nie było możliwości pobierania tego świadczenia bez rozwiązania stosunku pracy z ostatnim pracodawcą, na rzecz którego ubezpieczony wykonywał zatrudnienie po wydaniu decyzji ustalającej prawo do emerytury.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy pozostaje natomiast okoliczność przyznania H. J. prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym na mocy decyzji organu rentowego z dnia 22 stycznia 2013 r. znak: (...). Z uwagi na datę wydania, decyzja ta nie mieści się bowiem w ramach czasowych sprecyzowanych z wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Gdyby nawet przyjąć, iż przywołane powyżej orzeczenie Trybunału konstytucyjnego znajduje zastosowanie na gruncie sytuacji faktycznej wnioskodawczyni to zważyć należy, iż wyrównanie, którego wypłaty domaga się ubezpieczona nie może zostać przyznane również z uwagi na czasowy zakres obowiązywania wyroku w sprawie K 2/12.

Zgodnie z przepisem art. 190 ust. 1 Konstytucji RP orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z powyższego wynika, iż orzeczenie Trybunału zasadniczo nie ma więc mocy wstecznej, czyli nie odnosi się do kwestii obowiązywania tego przepisu w okresie od dnia jego wejścia w życie do dnia ogłoszenia w Dzienniku Ustaw. Stwierdzenie utracenia mocy danej normy nie jest więc całkowitym wyeliminowaniem określonego przepisu z porządku prawnego, jeśli Trybunał Konstytucyjny nie określi innego terminu utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego.

W świetle powyższego wnioskodawczyni przysługiwało prawo do wypłaty emerytury, ale wyłącznie od dnia ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego w Dzienniku Ustaw, tj. od dnia 22 listopada 2012 r. Trybunał nie orzekł bowiem, iż jego orzeczenie ma moc wsteczną, tj. by miało zastosowanie do zdarzeń przed dniem jego publikacji. Z zasady wyroki Trybunału Konstytucyjnego działają na przyszłość. Od momentu ich opublikowania tworzą nowy system prawny. Jeśli intencją Trybunału Konstytucyjnego byłoby by jego wyrok odnosił skutki wstecz musiałby to wyraźnie wskazać. Tymczasem w uzasadnieniu cytowanego wyżej wyroku (pkt 9) Trybunał Konstytucyjny wskazał, że art. 28 ustawy zmieniającej z 16 grudnia 2010 r. w zakresie, w jakim przewiduje stosowanie art. 103a ustawy emerytalnej do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 01 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy traci moc z chwilą ogłoszenia sentencji wyroku w Dzienniku Ustaw. Tym samym odnośnie żądania wypłaty wyrównania emerytury za okres od daty wstrzymania wypłaty do chwili jej podjęcia, tj. od 01 października 2011r. do listopada 2012 r. jest nieuzasadnione.

Naprawienie szkody wyrządzonej przez przepisy uznane za niekonstytucyjne, może nastąpić jedynie poprzez interwencję ustawodawcy polegającą na wprowadzeniu incydentalnych przepisów, pozwalających na naprawienie negatywnych skutków obowiązywania przepisu uznanego za niekonstytucyjny lub wystąpienie z roszczeniem przeciwko Skarbowi Państwa na podstawie art. 417¹ § 1 kc.

Mając powyższe na uwadze, sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.